

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เปลี่ยนสันสการ์ที่เลวร้ายของลูกและปลูกฝังสันสการ์ที่ดีในตนเองด้วยพลังโยคะ สันสการ์ของความรู้และความบริสุทธิ์คือสันสการ์ที่ดี

คำถาม: อะไรคือสิทธิ์โดยกำเนิดของลูกๆ? อะไรคือความรู้สึกที่ลูกมีในเวลานี้?

คำตอบ: สิทธิ์โดยกำเนิดของลูกคือการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกมีความรู้สึกที่เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ลูกรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อให้ผลของบักดี ซึ่งได้แก่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก ในเวลานี้ทุกคนต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องได้นิมิตของบ้านของพวกเรา

โอมชานติ ผู้คนเรียกพ่อว่าจักรพรรดิที่แท้จริง ในภาษาอังกฤษพวกเขาไม่ได้เรียกท่านเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่เรียกท่านว่าพ่อที่แท้จริง พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อคือสัจจะ เป็นเพียงในบาร์ดเท่านั้นที่พวกเขาเรียกท่านว่าจักรพรรดิที่แท้จริง มีความแตกต่างอย่างมาก ท่านเพียงแค่พูดสัจจะ ท่านสอนสัจจะและทำให้ลูกจริงแท้ ที่นี้ลูกเรียกท่านว่าจักรพรรดิที่แท้จริง ท่านทำให้ลูกจริงแท้และทำให้ลูกกลายเป็นจักรพรรดิของดินแดนแห่งสัจจะด้วยเช่นกัน เป็นความจริงที่ท่านให้การหลุดพ้นแก่ลูก และให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกด้วยเช่นกันที่ซึ่งเรียกว่าผลของบักดี การหลุดพ้นและการได้รับผล(Liberation and Fruition) ท่านให้ผลของบักดีแก่ลูกและปลดปล่อยลูก ลูกๆรู้ว่าท่านให้ทั้งสองแก่ลูก ท่านปลดปล่อยทุกคนและให้ผลแก่ลูก ภาษาที่ได้มีการกำหนดขึ้นคือ: การหลุดพ้นและการได้รับผล มีภาษาอยู่มากมาย ชีพบาบาได้รับชื่อมากมายเช่นกัน หากลูกบอกผู้อื่นว่าชื่อของท่านคือชีพบาบา พวกเขาจะพูดว่า: พวกเราเรียกท่านว่าผู้เป็นนายเท่านั้น เป็นการดีที่จะเรียกท่านว่าผู้เป็นนาย แต่ท่านก็ยังจะต้องมีชื่อ ไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถคงอยู่โดยที่ไม่มีรูปและนาม ท่านต้องกลายเป็นนายของบางสิ่งด้วยเช่นกัน! อย่างแน่นอนที่ท่านมีรูปและนาม เวลานี้ลูกๆรู้ว่าพ่อได้ปลดปล่อยลูกอย่างแท้จริง และอย่างแน่นอนที่ทุกคนต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ทุกคนต้องได้นิมิตของบ้านของพวกเรา ลูกได้มาจากบ้าน ดังนั้นก่อนอื่นลูกจะได้นิมิตของสิ่งนั้นและนั่นก็เรียกว่าการหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส พวกเขาพูดคำพูดเหล่านี้แต่พูดอย่างที่ไม่มีความหมายใดๆ ลูกๆมีความรู้สึกที่: พวกเราจะไปสู่บ้านของเราและได้รับผลด้วยเช่นกัน ลูกได้รับทุกสิ่งตามลำดับกันไป และดังนั้นผู้คนทั้งหมดของศาสนาอื่นได้รับทุกสิ่งตามเวลาด้วย พ่อเคยพูดว่า ไปไม่เหล่านี้นักมาก ลูกเป็นขวานรหรือชาวสวรรค์? เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้ว่าทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตคือสิทธิ์โดยกำเนิดของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก ลูกสามารถเขียนเช่นนี้ด้วย ลูกๆได้รับสิทธิ์โดยกำเนิดนี้จากพ่อ ด้วยการเป็นของพ่อลูกได้มาซึ่งทั้งสองสิ่ง สิ่งนั้นคือสิทธิ์โดยกำเนิดของราวัน ในขณะที่สิ่งนี้คือสิทธิ์โดยกำเนิดจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือนิสิทธิ์โดยกำเนิดจากพระเจ้า ในขณะที่สิ่งนั้นคือนิสิทธิ์โดยกำเนิดจากชาตาน ลูกควรเขียนในวิธีที่ผู้คนนั้นสามารถที่จะเข้าใจ เวลานี้ลูกๆต้องก่อตั้งสวรรค์ ลูกต้องทำงานมากมาย! ในปัจจุบันราวกับว่าลูกนั้นเป็นทารก เช่นที่ผู้คนพูดถึงยุคเหล็กแล้วยังคงเป็นทารก พ่อพูดว่า : การก่อตั้งยุคทองยังคงอยู่ในวัยทารก ในเวลานี้ลูกๆกำลังได้รับมรดก ลูกจะไม่พูดว่าราวันได้ให้มรดก ลูกได้รับมรดกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ราวันนั้นไม่ใช่พ่อ, เขาเรียกว่าเป็นชาตาน มรดกใดที่ลูกได้รับจากชาตาน? ลูกได้รับกิเลสทั้งห้าที่ซึ่งแสดงออก(ใช้ในการกระทำ)ที่ทำให้ลูกนั้นได้กลับมาหาโมประธาน เวลานี้ผู้คนนั้นฉลองดาเซวามากมาย พวกเขามีพิธีเฉลิมฉลอง พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมาย พวกเขาแม้แต่เชื้อเชิญผู้คนมาจากต่างแดน การเฉลิมฉลองดาเซวที่โด่งดังที่สุดอยู่ในโมซอร์ มีผู้คนที่ย่ำรายอยู่มากมายที่นั่น ในอาณาจักรของราวัน,เมื่อพวกเขามีเงินทอง, พวกเขาก็สูญเสียสามัญสำนึกของตน พ่ออธิบายแก่ลูกในรายละเอียด สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรของราวัน และแล้วนั่นก็เรียกว่าอาณาจักรของพระเจ้า เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกว่าเป็นอาณาจักรของราม คานธีต้องการให้มีอาณาจักรของราม ผู้คนคิดว่าคานธีนั้นคือผู้ที่จุดติลงมา พวกเขาเคยให้เงินทองมากมายอย่างยิ่งแก่คานธี! พวกเขาเคยเรียกคานธีว่าบาบูจิของบาร์ด ผู้เดียวนั้นคือบาบู(พ่อ)ของทั้งโลก เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี้และลูกจะจะมีมนุษย์อยู่มากมายเพียงไร ร่างกายนั้นไม่สูญสลายแต่ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย มีดวงวิญญาณอยู่มากมาย ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวที่มีชีวิตอยู่เบื้องบน มีดวงวิญญาณมากกว่าหรือดวงดาวมากกว่า? ลูกคือดวงดาวของโลกและดวงดาวเหล่านั้นคือดวงดาวในท้องฟ้า ลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทพ และดังนั้นพวกเขาจึงเรียกดวงดาวเหล่านั้นว่าเป็นเทพด้วย ลูกนั้นเรียกว่าเป็นดวงดาวที่โชคดี อัจจะ ลูกสามารถอภิปรายสิ่งนี้ในบรรดาลูกเองภายหลัง บาบ่าจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ในเวลานี้ ท่านได้อธิบายแล้วว่า มีพ่อเดียวของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนอยู่ในสติปัญญาของผู้เดียวนั้น ท่านคือพ่อของมนุษย์ทั้งหมด ลูกทั้งหมดรู้ว่าทั้งโลกนั้นตั้งอยู่ในมหาสมุทร(น้ำ) ไม่ใช่ทุกคนรู้สิ่งนี้ พ่อได้อธิบายแล้วว่ามหาสมุทรของราวันครอบคลุมทั่วทั้งโลก ไม่ใช่ว่าอาณาจักรของราวันนั้นอยู่อีกฟากของทะเล: มีมหาสมุทรล้อมรอบทั้งหมด พวกเขาพูดว่ามีวอยซ์ข้างล่าง และโลกนั้นก็ตั้งอยู่บนเขาวัว และเมื่อวัวเหนื่อยมันก็เปลี่ยนเขา เวลานี้โลกกำลังจะจบสิ้นลงและกำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่ ในคัมภีร์,พวกเขาได้เขียนเรื่องราวทุกประเภทในรูปของเรื่องเล่า

ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดที่นั่นมีร่างกายของตน และพวกเขานั้นก็เรียกว่าเป็นมนุษย์ ในบ้านนั้นของดวงวิญญาณไม่มีร่างกาย นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน มนุษย์นั้นมีตัวตน (มีรูป) และเหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่าโลกที่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง นี่คือนโลกที่มีตัวตน นั่นคือโลกของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน โลกนี้เรียกว่าโลกและโลกนั้นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน เป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายที่การเคลื่อนไหวเริ่มขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วร่างกายนั่นก็ไม่มีประโยชน์ใดๆ ดังนั้นนั้นจึงเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่ว่าจะมิดวงวิญญาณอยู่มากมายเพียงไรก็ตาม พวกเขาทั้งหมดก็จะมาที่นี้ก่อนเวลาสุดท้าย เหตุนี้เองยุคนี้จึงเรียกว่ายุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้ลงมาที่นี้แล้ว ไม่มีดวงวิญญาณแม้เพียงดวงเดียวหลงเหลืออยู่เบื้องบนนั้น เมื่อเบื้องบนนั้นว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์ และแล้วทั้งหมดนั้นก็กลับไป ลูกนำสันสการ์เหล่านั้นไปตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก บ้างก็นำสันสการ์ของความรู้ไป และบ้างก็นำสันสการ์ของความบริสุทธิ์ แต่พวกเขายังต้องมาที่นี้ อย่างไรก็ตามลูกต้องไปบ้านก่อน มีสันสการ์ที่ดีที่นั่น ที่นี้มีสันสการ์ที่ไม่ดี สันสการ์ที่ดีก็เปลี่ยนไปและกลายเป็นสันสการ์ที่ไม่ดี และแล้วสันสการ์ที่ไม่ดีเหล่านั้นก็กลับมาดีด้วยพลังโยคะ ลูกจะนำสันสการ์ที่ดีไปกับลูกที่นั่น พ่อมีสันสการ์ของการสอน ดังนั้นเหตุนี้เองท่านจึงมาและอธิบายแก่ลูก ท่านอธิบายแก่ลูกถึงความลับของผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ท่านได้ให้คำอธิบายของเมล็ดและทั้งต้นไม้แก่ลูกด้วยเช่นกัน คำอธิบายของเมล็ดคือความรู้ และคำอธิบายของต้นไม้คือปกติ ในปกติมีรายละเอียดอยู่มากมาย เป็นสิ่งที่ง่ายตายที่จะจดจำเมล็ด ลูกต้องไปที่นั่น ใช้เวลาสั้นๆ เท่านั้นที่จะกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน และแล้วก็ใช้ 5000 ปีที่จะกลับมาทาโมประธานจากสาโทประธานอย่างถูกต้องแม่นยำ ได้มีการทำงานจริงนั้นขึ้นอย่างถูกต้องแม่นยำอย่างยิ่งและวงจรมันก็เฝ้าแต่ซ้ารอย ไม่มีใครอื่นสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ลูกสามารถบอกพวกเขา วงจรมันได้แบ่งเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งนั้นคือสวรรค์และครึ่งหนึ่งอีกครึ่งหนึ่งก็คือนรก รายละเอียดของสิ่งนั้นก็ต้องมีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ในสวรรค์, มีชาติเกิดที่น้อยกว่าที่มีช่วงชีวิตที่ยืนยาวกว่า ในนรก, มีชาติเกิดมากกว่าและช่วงชีวิตที่สั้นกว่า ที่นั่นลูกคือโยคี ในขณะที่ลูกคือโบคี (ผู้ที่ซ่อนแหวในความสุจากการใช้ประสาทสัมผัส) เหตุนี้เองจึงมีชาติเกิดมากมาย ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด เมื่อใดที่เหล่าเทพมีชีวิตอยู่? พวกเขาได้กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? พวกเขาเคยรู้คิดเพียงไร? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พ่อสอนลูกๆ ในเวลานี้และให้มรดกถึง 21 ชาติเกิดแก่ลูก และแล้วสันสการ์เหล่านั้นของลูกก็จะไม่หลงเหลืออยู่ สันสการ์เหล่านั้นจะกลายเป็นสันสการ์ของความทุกข์ ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีสันสการ์ของความสูงศักดิ์ (ของอาณาจักร) สันสการ์ของการศึกษาความรู้ก็จะจบลง เมื่อสันสการ์เหล่านั้นสิ้นสุดลง, ลูกก็จะถูกร้อยเข้าไปในโลกประจำของรูตราตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก และแล้วลูกก็จะลงมาตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของลูก ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มนั้นก็ได้มาก่อน ชื่อของพวกเขาก็ได้มีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ฤๅษณะคือเจ้าชายองค์แรกของสวรรค์ ลูกรู้ว่าจะไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว จะมีทั้งอาณาจักร ปวงประชาเองนั้นก็เป็นที่ต้องการพร้อมกันกับราชา การสร้างผู้อื่นๆ จากหนึ่งนั้นเป็นไปได้ ถึงแม้ว่าลูกจะพูดว่าแปดนั้นมาพร้อมกัน ศรีฤๅษณะก็จะเป็นอันดับ 1 หาก 8 นั้นมาพร้อมกันและแล้วเหตุใดจึงมีค่ายก่งศรีฤๅษณะอย่างมากมาย สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะมีการอธิบายเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป บาบาสพูดว่า: วันนี้พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำอย่างยิ่งแก่ลูก บางสิ่งจะยังคงหลงเหลืออยู่(ที่จะต้องอธิบาย)? นี่คือนวิธีการที่มีกลยุทธ์อย่างยิ่ง หากลูกรู้สึกว่าคุณไม่เข้าใจประเด็นพิเศษใด และแล้วก็เพียงแต่พูดว่า: ซีเนียร์ซิสเตอร์ของเราสามารถให้คำตอบแก่ท่านได้ หรือลูกควรจะพูดว่า: พ่อยังไม่ได้อธิบายสิ่งนี้ แต่ละวันที่ผ่านไป พ่อก็บอกสิ่งที่ลึกล้ำมากยิ่งขึ้นแก่ลูก ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอายที่จะพูดเช่นนั้น เมื่อได้มีการบอกประเด็นที่ลึกล้ำที่สุดแก่ลูกแล้ว ลูกก็มีความสุขอย่างยิ่งที่ได้ยินประเด็นเหล่านั้น และแล้วในเวลาสุดท้าย บาบาก็พูดว่า: มานมานะบาฟ มาเตยจิ บาฟ! ผู้ที่เขียนคัมภีร์ก็เคยใช้คำพูดเหล่านี้ด้วย ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอายอย่างสับสน ทันทีที่ลูกเป็นของพ่อ เขาก็ได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ในสิ่งนี้มีความจำเป็นสำหรับความบริสุทธิ์ในความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ลักษณะและนารายณ์ได้รับมรดกของเขามาจากพ่อ พวกเขาเป็นอันดับหนึ่ง และพวกเขาได้รับการกราบไหว้บูชา มองดูตนเองด้วยเช่นกัน: ฉันมีคุณธรรมเช่นนั้นหรือไม่? เวลานี้ไม่ได้มีคุณธรรมใดๆ ไม่มีใครแม้แต่รู้ถึงข้อบกพร่องของตน ในเวลานี้ลูกเป็นของพ่อ อย่างแน่นอนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง พ่อได้เปิดสื่อของสติปัญญาของลูกแล้ว ท่านได้อธิบายความลับของบราห์มาและวิษณุแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และผู้ที่มีบริสุทธิ์ เป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่การนำมาเลี้ยงดูได้เกิดขึ้น การนำมาเลี้ยงดูเกิดขึ้นเมื่อประชาธิปไตยบราห์มาคงอยู่ การนำมาเลี้ยงดูไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง ที่นี้เมื่อผู้คนไม่มีลูกเขาก็มีบุตรบุญธรรม อย่างแน่นอนที่ประชาธิปไตยต้องการลูกบราห์มิน ลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ในขณะที่ผู้อื่นคือสิ่งสร้างทางร่าง บราห์มานั้นโด่งดังอย่างยิ่ง นามสกุลของท่านนั้นคือนามสกุลที่ไม่มีขีดจำกัด ทุกคนคิดว่าประชาธิปไตยบราห์มาคืออดีต ในภาษาอังกฤษท่านก็จะเรียกว่า

เป็นปู่ของปู่ของปู่ นี่คือนามสกุลที่ไม่มีขีดจำกัด นามสกุลอื่นๆเหล่านั้นทั้งหมดคือนามสกุลที่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบาย: อย่างแน่นอนที่ทุกคนควรจะรู้ว่าบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ซึ่งพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา ไม่ใช่ว่าท่านมาในทั้งบาร์ต ในคัมภีร์, พวกเขาได้เขียนถึงแผ่นดินชินด์ที่ไม่บริสุทธิ์ แต่ท่านได้สอนความรู้ที่ใด? ท่านมาในอาบุดได้อย่างไร? วัดดิวาลาคืออนุสรณ์ที่ถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่สร้างวัดก็ได้ทำเช่นนั้นตามสิ่งที่เขาไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ไม่สามารถจะมีการสร้างแบบจำลองที่ถูกต้องขึ้นมาได้ เป็นที่ที่พ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสแก่ทุกคน ไม่ใช่ในดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือปากีสถาน นี่คือนดินแดนที่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงสวรรค์นั้นก็เรียกว่าแผ่นดินที่บริสุทธิ์ ได้มีการสร้างทั้งละครที่เกี่ยวกับผู้ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ดังนั้น ลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน หลังจากระยะเวลาานเพียงไรที่ลูกได้พบกับบาบา? เมื่อใดที่ลูกจะพบกับท่านอีกครั้ง? การพบปะที่สวยงามได้เกิดขึ้นเมื่อลูกพบกับสัทกูรูในรูปของสื่อกลาง มีกูรูอยู่มากมายใช่หรือไม่? เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นสัทกูรู เมื่อผู้หญิงแต่งงานเธอก็ได้รับการบอกว่าสามีของเธอคือกูรูของเธอและเป็นพระเจ้าของเธอ เป็นสามีที่ก่อนหน้านี้ทำให้เธอไม่บริสุทธิ์ ทุกวันนี้มีความไม่บริสุทธิ์มากมายในโลก เวลานี้ลูกๆต้องกลับมาสวยงาม พ่อได้ผูกกำไรที่แน่นหนาให้กับลูกๆ ในความเป็นจริงรักขานันต์เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับชีพจรที่ กิตะเจนนที่ก็จะเกิดขึ้นด้วยเช่นกัน การเกิดของกฤษณะนั้นเกิดขึ้นภายหลังเล็กน้อยในโลกใหม่ อย่างไรก็ตามเทศกาลทั้งหมดเป็นของเวลานี้ มีใครรู้หรือไม่ว่าเมื่อใดเป็นวันเกิดของราม? ลูกจะพูดว่าหลังจาก 1250 ปีของโลกใหม่มีวันเกิดของราม ไม่มีใครสามารถบอกลูกว่าเมื่อใดที่ชีพจรที่ กฤษณะเจนนที่หรือรามเจนนที่ที่เกิดขึ้น เวลานี้ลูกรู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกสามารถถ่ายทอดสิ่งนี้อย่างถูกต้อง นั่นหมายถึงลูกสามารถบอกพวกเขาถึงเรื่องราวของทั้งโลก ลูกไม่สามารถถ่ายทอดบางสิ่งของหลายแสนปี พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ดีมากแก่ลูก ลูกนั้นได้รับการปกป้องจากการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ถึง 21 ชาติเกิดเพียงครั้งเดียวนั้นเท่านั้น ในปัจจุบันลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน,กิเลสทั้งห้า เวลานี้ลูกมีทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิดในสำนักของลูก อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

- 1 ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก สร้างสมสันสการ์ที่ดีด้วยพลังโยคะ ทำให้ตนเองนั้นเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม
- 2 ในการที่จะคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ รับฟังความลับที่ลึกซึ้งที่พ่อบอกลูกทุกวัน และถ่ายทอดความลับเหล่านั้นแก่ผู้อื่น อย่าได้อยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งใด ตอบด้วยกลยุทธ์ อย่าได้อาย

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการทำตามการกำหนดของผู้อื่น และแทนการแสดงความสนใจในการฟังข่าวที่ไร้สาระจากผู้อื่น จงใช้จุดหยุด

ขณะที่เคลื่อนไหวไป ลูกบางคนปะปนการกำหนดของผู้อื่นเข้ากับศรัทธา เมื่อใครบางคนเล่าข่าวของโลกบราห์มิน พวกเขาฟังด้วยความสนใจอย่างยิ่ง ลูกไม่สามารถทำอะไรแต่ก็ยังฟังและดังนั้นสิ่งนั้นเข้าไปในสติปัญญาของลูก และแล้วก็เสียเวลา ดังนั้น การกำหนดของพ่อคือ: ฟังแต่ไม่ได้ยิน ถ้าใครมาเล่าสิ่งใด ให้ลูกเพียงแต่ใส่จุดหยุด อย่าได้มีความไม่ชอบใด ๆ ในสายตา หรือความคิดของลูกต่อบุคคลนั้นผู้ที่ได้เล่าสิ่งใด และแล้วลูกจะเป็นที่กล่าวได้ว่า เป็นอิสระจากการกำหนดของผู้อื่น

คติพจน์: ผู้ที่มีหัวใจที่ไม่มีขีดจำกัดไม่สามารถมีสันสการ์ที่มีขีดจำกัดปรากฏออกมาแม้ในความฝันของพวกเขา

*** โอม ซานติ ***